

[Ebba Strange]

Jeg tror ikke, det vil isolere dem yderligere. Tværtimod tror jeg, det vil give dem tryghed. De føler sig ikke trygge og veltilpasse, når de kommer op på socialkontoret, op på skattekontoret, op på de forskellige kontorer, vi har, hvor sagsbehandlerne er fortravlede – vi har talt om tolkebistanden – og hvor sagsbehandlerne er vant til at behandle os almindelige kværuleanter. Jeg tror, det er vigtigt både på centralt plan og på kommunalt plan, og det vil jeg i hvert fald godt have at vi ikke bare afviser med denne debat.

Til undervisningsministeren vil jeg sige, at jeg tror heller ikke, der findes patentløsninger. Vi har diskuteret undervisningen før, og vi kommer til det igen. Jeg synes, det er godt at fortsætte forsøgene, og jeg vil opfordre til, at man også – jeg ved, man har gjort det – fortsat interesserer sig for de resultater, der er opnået i andre lande med tilsvarende problemer som vores.

Til sidst til indenrigsministeren. Jeg tør altså ikke i dag sige hverken ja eller nej til det med domstolsafgørelse af udvisninger på det eksisterende retsgrundlag. Jeg har kritiseret retsgrundlaget – det er vi flere der har gjort – og jeg tror, vi kan få bred tilslutning til at ændre retsgrundlaget. Vi kommer nok i nogle diskussioner om detaljer i det ændrede retsgrundlag. Jeg siger hverken ja eller nej. Det kan godt være, vi alligevel skal indføre domstolsafgørelser, hvis vi ikke kan ændre retsgrundlaget.

Justitsministeren ved – og mange andre ved – at vi er mange, der har haft lejlighed til at kritisere fremmedpolitikets, tilsynet med udlændinges, afgørelser og den efter i hvert fald min og andres vurdering ikke altid lige tilfredsstillende ankemulighed, der ligger i justitsministeriet.

De ting kan selvfølgelig tale for en domstolsafgørelse, men jeg håber heller ikke, det varer for længe, før vi kan få retsgrundlaget ændret.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til kulturministeren for bemærkningerne om indvandrerens kulturfestival. Jeg synes, at det er meget tilfredsstillende, at man fra kulturministeriets side vil søge kontakt med Indvandrerens Fællesråd ved fordeling af de små midler, man nu engang har til rådighed.

Det håber jeg at man fortsat vil gøre. Jeg synes, det er fortrinligt, at justitsministeren har kunnet meddele, at man drager indvandrerens organisationer ind i rådslagningen ved den endelige udformning af de bekendtgørelser, der nu kommer frem. Jeg synes, det er godt. Det viser en god smidighed hos disse ministerier.

Derefter vil jeg komme med nogle bemærkninger til undervisningsministeren. Når jeg spurgte om kurdisk, er det ikke, fordi jeg ikke anerkender, at der er store vanskeligheder ved disse mange sprog, og at der kan være specielle vanskeligheder ved et sprog som kurdisk, der rent faktisk undertrykkes i Tyrkiet og derfor aldrig har fået en, skal jeg sige rigtig chance for at blive et fuldt kultursprog, bl. a. fordi man mangler litteratur og skriftsprog og den slags.

Men det, der gjorde mig meget betænkelig, var den artikel, der er skrevet på grundlag af samtaler med fru Jytte Andersen, og som blev offentliggjort i Information den 17. november i år. Der er man også inde på spørgsmålet om kurdisk. Avisen siger:

»Hovedparten af tyrkerne i Danmark er kurdere, så der er jo rent faktisk en stor sproggruppe.«

Man lader fru Jytte Andersen svare:

»Så kommer det officielle ind i billedet.«

Og bladet spørger:

»Det er altså et diplomatisk problem?«

Svaret er: »Ja«. Og det udbygges: »Men det er jo svært på den ene side at sige, at vi skal respektere indvandrerens kulturelle baggrund, og på den anden side sige, at vi i øvrigt i vores uddannelsessystem ikke vil have noget med ambassaderne at gøre.«

Der var det, jeg gerne ville have en forsikring fra undervisningsministeren om: at man vil ikke deltage i den undertrykkelse, som andre lande foretager over for sproglige eller andre minoriteter. Det kan ikke være dansk politik, at vi gør det.

Hvis det er en forkert opfattelse, fru Jytte Andersen har givet udtryk for her, vil jeg gerne have den dementeret og have fastslået, at det ikke er dansk politik. Jeg forstår meget vel, at der kan komme et forhold til dette fremmede land, men det er så en af de besværligheder, vi må tage på os.

Så nogle bemærkninger til justitsministeren. Jeg finder det meget beklageligt, at et medlem af dette folketing finder det rimeligt